

Drømmere, væsener og venner imellem

Af Trine Rytter Andersen

I gamle dage blev Aarhus havn regeret af 'Havnevæsenet' – og det var der ingen, der var i tvivl om, for til at vogte dets territorium havde Havnevæsenet en Direktør som nok vidste, hvortil grænsen gik. Dengang var havnen nemlig en arbejdsplads først og fremmest. De, som havde ærinder der i arbejds medfør, havde absolut fortrinsret. Turister og borgere i almindelighed skulle holde sig langt væk. Drømmerne derimod kan man aldrig rigtigt udelukke, de har det med at dukke op de særeste steder og trodse almindelig god opdragelse, for at nå ud til de steder, hvor deres længselsfulde hjerter kan finde en puls at slå i takt med.

Nu er det sådan med drømmere, at de bedst kan lide at drømme, fordi de ikke er helt trygge ved her og nu. De ønsker sig ofte andre steder hen, og havnen er for dem en udvidet horisont, hvor tanken kan gå på vandet, mens blikket spejder efter fjerne kystlinjer. Her finder drømmene skibe at sejle med.

Havnen har altid været en vugge for drømmerne, og det er godt for havnevæsenet – for drømmerne holder liv i det kære væsen. Hvis der er nogen, der tror på havnevæsenet, så er det drømmerne! Især i dag hvor havnen skal være oplevelsessted og fungere som bydel på nye måder, er drømmerne afgørende for, at stedet kan bevare noget af dets gamle magi, samtidig med at helt nye magier opstår i kølvandet på de muligheder, de nye arkitektoniske og byplanmæssige rammer skaber.

I skrivende stund er havnevæsenet i en identitetskrise – skabt at den type drømmere, som ønsker at lave tingene om. De, der kan se potentialerne i at rydde noget af det gamle af vejen for, at nyt kan få plads og tiltrække helt andre mennesker og aktiviteter. Det er ikke let for det gamle havnevæsen. Luvslidt og majestætisk trods alt i dets postindustrielle forfald, var havnen en årrække en slags bynær periferi – et Terrain Vague af den karat, som hjemsøger de fremadstormende og tiltrækker de hjemløse.

Drømmerne er hjemløse i hjertet, de ønsker sig altid noget mere, noget andet, og deres rastløse sjæle trænger ind i sprækkerne for at fylde de hulrum ud, som de smuldrende mure ikke længere kan skjule.

Her i disse tomme lommer, kan drømmene spire og gro. Kunstnerne har sans for drømmene. De mærker deres kraft, og de svarer på drømmenes budskaber, og de ser havnevæsenets splittelse mellem før og nu.

Havnevæsenets Venner kalder de sig - en sympatierklæring i nødens stund. PORT 14 er en udstilling, som tager livtag med havnens historie, såvel den konkrete som den magiske. Værkerne er væsensforskellige, men alle udspringer de af kunstnernes kærlighed til havnevæsenet og den havn, der giver det liv.

Se udstillingens forskellige værker som kritiske og kærlige refleksioner over, hvad det vil sige at være en moderne havnebydel. Oplev hvordan de mange havnefortællinger fungerer som delelementer af et stort sammenhængende billede, der forbinder det gamle med det nye.

Port 14 inviterer dig til at genopleve, genforhandle og gendrømme havnens hensigt. Udstillingen er en hyldest til fantasien og til længslen efter udsyn og frihed. Så længe denne længsel finder næring på havnen, vil havnevæsenet leve og udvikle sig i Aarhus Ø.